

ماه یک دنباله بلند سدیمی دارد!

مطالعات جدید نشان می‌دهد که ماه دارای یک دنباله از سدیم است، اما آنچنان پراکنده است ...

مطالعات جدید نشان می‌دهد که ماه دارای یک دنباله از سدیم است، اما آنچنان پراکنده است که نمی‌تواند از جو زمین عبور کند و با چشم غیرمسلح نیز قابل مشاهده نیست.

به گزارش ایسنا و به نقل از آی‌ای، تحقیقات جدید نشان می‌دهد که ماه هنوز رمز و رازهای بیشتری برای ما در آستین خود دارد و به تازگی مشخص شده که دارای یک دنباله سدیمی پراکنده است.

محققان در مورد این پدیده در مطالعه خود نوشتند: سطح ماه به طور مداوم توسط بادهای خورشیدی، فوتون‌ها و شهاب‌واره‌ها بمباران می‌شود که می‌تواند اتم‌های Na (سدیم) درون خاک ماه موسوم به "رگولیت" را آزاد کند. این اتم‌ها متعاقباً با فشار فوتون خورشیدی تسریع می‌شوند و یک دنباله طولانی را مقابل خورشید تشکیل می‌دهند.

در ادامه این مطالعه آمده است: این اتم‌ها در نزدیکی زمین با گرانش آن روبرو می‌شوند و به شکل یک پرتو با چگالی افزایش یافته درمی‌آید. این پرتو به عنوان "نقطه ماه سدیم" (SMS) با قطر تقریبی ۳ درجه ظاهر می‌شود.

اما این برای کره زمین چه معنایی دارد؟ هنوز چیز زیادی مشخص نشده است فعلاً تنها در حد یک موضوع جالب است، چرا که با چشم غیرمسلح دیده نمی‌شود.

"جفری بامگاردنر" نویسنده اصلی این مطالعه و دانشمند ارشد مرکز فیزیک فضایی دانشگاه "بوستون" در پاسخ به این سوال که آیا این دنباله یک کاربرد عملی دارد؟ به نیویورک تایمز گفت: احتمالاً نه.

وی افزود: این باعث می‌شود ماه به نوعی شبیه به یک دنباله دار باشد.

اما محققان چگونه این دنباله تقریباً نامرئی را کشف کردند؟ دانشگاه "بوستون" چندین دوربین تصویربرداری از آسمان در سراسر کره زمین دارد که برای تشخیص شفق‌های قطبی طراحی شده‌اند. با این حال، آنها اکنون برای رصد سدیم موجود در جو زمین مورد استفاده قرار می‌گیرند، به ویژه هنگامی که شهاب‌واره‌ها قبل از رسیدن به سطح زمین در جو آن می‌سوزند.

این دوربین‌ها اولین بار این دنباله سدیمی ماه را در نوامبر ۱۹۹۸ در رصدخانه "مک دونالد" در "فورت دیویس" تگزاس مشاهده کردند و تحقیقات طولانی از جمله طراحی مدل‌هایی که با شبیه‌سازی نشان داد این سدیم از کجا می‌آید، موجب شد تا دانشمندان در نهایت نتیجه بگیرند که این پدیده در واقع دنباله ماه است.

خوشبختانه محققان به ما اطمینان می‌دهند که این دنباله بسیار پراکنده است و این بدان معناست که هیچ غبار سدیمی را به سمت ما نمی‌فرستد.

این مطالعه در مجله Advanced Earth and Space Science منتشر شده است.